

Evangelí del dijous de la setmana IV de durant l'any: instruccions per al camí

Evangelí i comentari del dijous de la setmana IV de durant l'any. “Llavors va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes”. Per ser testimonis de Jesús, tant al primer segle com avui, calen poques coses: un cor lliure, la família de l'Església i l'ajuda de Déu.

Evangelí (Mc 6, 7-13)

Llavors va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els instruïa dient:

—No prengueu res per al camí, fora del bastó: ni pa, ni sarró, ni cap moneda a la bossa. Calceu-vos les sandàlies, però no us emporteu dos vestits. I els deia encara:

—Quan entreu en una casa, quedeu-vos-hi fins que deixeu aquell lloc. Si una població no us acull ni us escolta, sortiu-ne i espolseu-vos la pols dels peus com a acusació contra ells.

Ells se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i curaven molts malalts, ungint-los amb oli.

Comentari

Els apòstols són literalment els “enviats”, els qui han estat elegits per Déu per portar a tothom la bona notícia. A l'evangeli d'avui trobem les instruccions per al camí, una paraula que no només indica el recorregut d'un viatge, sinó també l'experiència del seguiment de Jesús.

La primera regla que ens dona el Mestre és anar “de dos en dos”. La fe no és individual, sinó un patrimoni de l'Església: “perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells” (*Mt 18, 20*). Des dels primers segles fins avui l'apostolat cristià sempre ha estat compartit, com els missioners en terres llunyanes que mai no van sols.

En segon lloc, és important “no prengueu res per al camí”, ni menjar o beguda ni diners. Això indica la llibertat del lliurament que ens permet complir la voluntat de Déu:

“Per arribar a Déu, Crist es el camí; però Crist és a la Creu, i per pujar a la Creu cal tenir el cor lliure, deseixit de les coses de la terra” (Sant Josepmaria, *Via Crucis* n.10).

L'únic que ha de portar un deixeble de Jesús és un bastó, que recorda el suport i la protecció de Déu: “Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal. Perquè tu, Senyor, ets vora meu: la teva vara i el teu bastó em donen confiança” (Sl 23, 4).

Les instruccions exigeixen confiança tant en Déu com en el proïme i pressuposen la pràctica de l'hospitalitat i el suport característics de les primeres comunitats cristianes. Els deixebles durant la seva missió en una zona trobaven acollida en famílies que els hi proporcionaven tot allò que necessitaven perquè “el qui treballa, bé es mereix el seu jornal” (Lc 10, 7).

Com als primers apòstols, també als cristians d'avui els calen poques coses per seguir el Senyor: un cor lliure, la família de l'Església i l'ajuda de Déu.

Giovanni Vassallo // Sguler -
Getty Images Signature

---

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-iv-de-durant-lany-instruccions-per-al-cami/> (02/04/2026)